REJESTR DOTYCZY:

LEROCH ORLOT Rudolf Ignacy

s/c Marcina i Amelii

z d. Krzyżaków

* 24 grudn. 1893 w Żołyni z. krakowskiej

kraj: POLSKA

† 26 czerw. 1978. w Buenos Aires

kraj: ARGENTYNA

pochowany: cm w Olivos

nr grobu:

Nr rejestracyjny

723 / 78

Nota zamieszczona:
w tomie
czesci

Indeks

Prawnik / mgr Un.Jag./

Copyright: 1970
B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.

znak rozpoznawczy

Uwagi:

pułkownik korp. kontrolerow

żołn. 1 komp. kadrowej Legionow

brak orderow franc. i brytyjskich jak twierdzi nekrolog Miłosnikow Historii w Buenos Aires

Nota:

Przypisy:

odzn. jugosł. orderem Orła Białego;

sprzecznosc odnosnie m. urodz.: w Czy wiesz kto to jest" - Lwów, w nekrologu Miłosnikow Historii /Głos Polski, Bs.As 14.VII.78/ - Zoły" z. krakowskiej, we wspomnieniu pośmiertnym /Głos Polski, Bs.As. 21.VII.78/ - w Krakowie.

żona Bronisława z d. Krzywan; s. Krzysztof /zm. 1965 w Bogocie, Kolumbia.

Źródła i bibliografia:	znak rozpoznawczy
* Głos Polski, Bs.As. 7.(7.78 - nekrologi i 14.)	75-A/ 7.(VII.78/ i 14.)
* Głos Polski, Bs.As. 21.7.78 - wspomnienie	75-A/ 21.VII.78/
* Zeszyty Historyczne nr 16, s. 141 awans na płk. korp.kontrol.	144/ nr 16.141/
* Dziennik Ustaw nr 12 z 1964 - awans na płk.korp. kontr,	185/ nr 12 z 1964/
* RO32, 294,433, of.sł.st. mjr korp.kontr. 1.1.29 /* 23.12.1893/ KW4 ,KZsr, Korp.Kontr. w RO figuruje jako Orlot-Leroch	120932/
* S.Łoza "czy wiesz kto to jest" - nota biograf. fig. jako Leroch-Orlot	1e5
* Komunikat Zw.Leg. i POW. nr 3/78 - nekrolgia	59-A/ nr 3/78/
* Kartoteka ofic.łączn. PKPR przy London Appointment Office	4o2

V M.

LE ROCH-ORLOT. RUDOLF TGNACY. 24.12.93.

c/o Mrs Peacock.
4 Redcliffe Square
London
S.W.10.

PKPR — wyr. 49. Żona ta. 1 syn.

Przygotowany do wyjazdu do Argentyny
(ma wizę, paszport, bilet okręt.)

s Aires, julio 21 lipca 1978 Nr 27/28 (3663/64)

Ś. P. PUŁKOWNIK LEROCH - ORLOT

Wspomnienia pośmiertne

Całe życie poświęcił rzetelnej pracy dla Polski. Od zarania młodości, od roku 1912 rozpoczyna przygotowania do służby Ojczyźnie w drużynach strzeleckich. Rok 1914 zastaje go w rodzinnym Krakowie, zaś dzień 6 sierpnia w Oleandrach, skąd niebawem ma wyruszyć w bój o Polskę pierwszy oddział nowego wojska polskiego. Nie może dostać się do tej pierwszej jednostki polskiej, którą jest pierwsza kompania kadrowa; z powodu nadmiaru kandydatów dla studenta Leroch-Orlota brakuje miejsca w ramach tej kompanii. Wówczas wpada na pomysł, by wprosić się do tej kompanii jako nadetatowy trębacz i jako taki wyrusza z kompanią w pole. Oczywiście wojna szybko wyszczerbia szeregi jednostek, co pozwala drużyniakowi Leroch- Orlotowi otrzymać już etatowe miejsce. Rozpoczyna uczęstnictwo w epopei I Brygady Legionów w I pułku piechoty, przechodząc tam różne szczeble i jako adiutant tego pułku otrzymuje stopień podporucznika.

Po odzyskaniu niepodległości Polski kontynuuje, jako oficer piechoty, walkę w wojnie polsko-bolszewickiej i w działaniach "litewskich" odnosząc rany i kontuzje oraz zdobywając 3krotnie Krzyż Walecznych.

Po wojnie pracuje intensywnie nad pogłębieniem rzemiosła wojennego przechodząc różne kursy dla oficerów młodszych i sztabowych, po czym wybiera artylerię, jako broń, która mu bardziej odpowiada.

Jego zamiłowanie do wiedzy nie pozwala mu osiąść na osiągniętym stopniu dowódcy dywizjonu artylerii łecznej nie szczędząc sił i środków materjalnych przy pełnieniu honorowo i bezinteresownie różnych stanowisk kierowniczych.

Praca społeczna zostaje rekompensowana licznymi odznaczeniami, nadawanymi przez Rząd Rz. Polskiej — Złoty Krzyż zasługi, Polonja Restituta 4 klasy i 3 klasy.

Lecz najdroższym dla niego tworem jest stworzony przez niego Związek Legionistów i Peowiaków i temu Związkowi poświęca całą swoją uwagę i troskę i do końca swego życia walczy o swych kolegów-legionistów, już takich samych inwalidów, jak on sam; kołacze o pomoc i uznanie dla nich zarówno w Londynie, jak w Kanadzie, Stanach Zjednoczonych.

Dba o to by Ci Legioniści Peowiacy pozostali tak jak i on sam do końca życia wiernymi synami Polski, by należycie bronili legalnych władz Polski na wygnaniu.

Los nie szczędził ś. p. płk. Leroch-Orlotowi przeżyć moralnych i fizycznych (strata syna i dozgonnej towarzyszki życia zony, a wreszcie nieuleczalne — kalectwo) ale nie złamał Go moralnie. Do ostatnich momentów życia, zachowując pełnię władz umysłowych, wyrażał stałą troskę o kontynuowanie walki o obronę legalnych władz Rzeczypospolitej Polskiej na wygnaniu, o Skarb Narodowy i Związek Legionistów i Peowiaków. Z tymi troskami odszedł od nas jeden z tylu pierwszych żołnierzy Marszałka Piłsudskiego; tego żołnierza, któremu najwyższym zadaniem i celem była Ojczyzna.

To też gdyśmy oddawali Mu ostat-

ciężkiej (10 p.a.c.) lecz popycha go ku zdobyciu innych działów rzemiosła wojennego i tak zgłasza się jako kandydat do korpusu kontrolerów, gdzie po odbytych pomyślnie konkursowych egzaminach przechodzi na bardzo odpowiedzialne stanowisko oficera korpusu kontrolerów w stopniu podpułkownika.

Na tym stanowisku zastaje go wojna 1939 roku, która dla niego kończy się internowaniem w Rumunii. W r. 1941 zostaje powołany z obozu internowanych do Attachatu wojskowego Ambasady w Bukareszcie by tam objąć, po wezwanym do Sztabu Naczelnego Wodza w Paryżu majorze dyplomowanym Jacynie, stanowisko kierownika referatu ewakuacji do Francji internowanych polskich żołnierzy.

Zwiększający się nacisk Niemców w Rumunii prowadzi do likwidacji Ambasady Polskiej w Bukareszcie i wraz z wojskowym personelem Ambasady przedostaje się na Środkowy Wschód, gdzie zostaje przydzielony do 2 Grupy oficerów, po czym po przejściu 2 Korpusu do Włoch płk Leroch-Orlot zostaje przydzielony do Centrum Wyszkolenia jako wykładowca działu administracyjno-intendenckiego. Tam też kończy karierę wojskową.

Dalsze jego losy — to P.K.P.R. w Anglii i wyjazd do Argentyny, gdzie bierze czynny udział w pracy społecznią przysługę, żegnający Go Gen. Zawisza powiedział, że odchodzi od nas wiarny Żołnierz, Obrońca Polski, Wolny Polak.

Niech mu lekką będzie ta ziemia Argentyńska, która przytuliła Go i niech mu śni się Ukochana Ojczyzna i te gorzkie chwile, które los pozwolił mu przeżyć w trudziej tej Ojczyzny.

Wacław Jacyna

Nota:

Przypisy:

Ś. † P.

7/7.78 **RUDOLF LEROCH ORLOT**

pułkownik W. P.
Żołnierz 1-ej Brygady Legionów
odznaczony orderami polskimi i zagranicznymi
b. Wiceprezes Związku Polaków,
zasłużony działacz społeczny w Argentynie
zmarł dn. 26 czerwca 1978. Pochowany został na cmentarzu w Olivos
Cześć Jego Pamięci

Zarząd Związku Polaków
w Argentynie

Ś. † P.

RUDOLF IGNACY LEROCH - ORLOT

Żołnierz 1-szej Brygady Legionów i 2-go Korpusu we Włoszech
Pułkownik Korpusu Kontrolerów W. P.

Odznaczony orderami: Polonia Restituta 3 i 4 klasy, Złotym Krzyżem Zasługi z mieczami, trzykrotnie Krzyżem Walecznych, oraz orderami francuskimi, jugosłowiańskimi i brytyjskimi, Prezes Koła Legionistów w Argentynie zmarł dn. 26 czerwca 1978 w Buenos Aires i został pochowany na cmentarzu w Olivos.

W zmarłym tracimy, wielkiego Polaka, gorącego patriotę, wiernego kolegę.

Cześć Jego Pamięci

Koło Legionistów i Peowiaków
w Argentynie

Ś. † P.

RUDOLF LEROCH - ORLOT

pułkownik W. P.
Żołnierz 1-ej Brygady Józefa PIŁSUDSKIEKO
odznaczony orderami polskimi i zagranicznymi
Ofiarny działacz społeczny w Argentynie
odszedł na wieczną wartę w dniu 26 czerwca 1978
Pochowany na cmentarzu w Olivos
Cześć Jego Pamięci

K o l e d z y

Wszystkim Znajomym tę smutną wiadomość podajemy, że

14.7.78

Ś. † P.

RUDOLF IGNACY LEROCH ORLOT

pożegnał się z tym światem dn. 26 czerwca 1978 w Buenos Aires i został pochowany na cmentarzu w Olivos.

W zmarłym tracimy szlachetnego człowieka, członka honorowego i wielkiego przyjaciela Ogniska Polskiego.

Niech spoczywa w spokoju.

Ognisko Polskie

b. r.

Ś. † P.

RUDOLF IGNACY LEROCH ORLOT

urodzony 24.12 1893 w Zołyni, z'emi Krakowskiej

zmarł 26 czerwca 1978 w Buenos Aires

Pułkownik Wojsk Polskich

Odznaczony Comandorią Orderu Polonia Restituta

Żołnierz I Kompanii Kadrowej Legionów

W latach 1914-1918, wyróżniony odznaką za wierną służbę, Krzyżem Niepodległości z mieczami, czterokrotnie Krzyżem Walecznym, Złotym Krzyżem Zasługi z mieczami, dwukrotnie medalem W. P., medalem za wojnę 1918-1920, francuskim i angielskim medalem za 1939/40 i innymi odznakaczen'ami wojskowymi i cywilnymi, członek założyciel Towarzystwa Miłośników Hstorii w Buenos Aires.

Zarząd i Członkowie
Miłośników Historii

Ś. † P.

Płk. RUDOLF LEROCH ORLOT 25/I

żołnierz I Brygady Legionów PIŁSUDSKIEGO

Odznaczony orderami POLONIA RESTITUTA 3 i 4 klasy, 3x Krzyżem Walecznych, Złotym Krzyżem Zasługi z Mieczami, oraz innymi odznaczeniami polsk'mi i alianckimi. Wielokrotny prezes Koła Legionistów w ARGENTYNIE.

zmarł 26 czerwca 1978 roku w BUENOS AIRES

i został pochowany na cmetarzu OLIVOS, wspólnej mogile z małżonką

Nabożeństwo za duszę śp. zmarłego odbędzie się w dn'u 6 sierpnia o godz. 10.30 przy ulicy Mansilla.

na które zapraszają:

Związek Polaków w Argentynie
Stowarzyszenie Polskich Kombatantów
i Przyjaciele zmarłego

10/10.III.75/

Ś. † P.

R U D O L F L E R O C H O R L O T

pułkownik W. P.

Żołnierz 1-ej Brygady Legionów

odznaczony orderami polskimi i zagranicznymi

b. Wiceprezes Związku Polaków,

zasłużony działacz społeczny w Argentynie

zmarł dn. 26 czerwca 1978. Pochowany został na cmentarzu w Olivos

Cześć Jego Pamięci

Zarząd Związku Polaków
w Argentynie

95 Pol
77.78
3661

Ś. † P.

RUDOLF IGNACY LEROCH - ORLOT

Żołnierz 1-szej Brygady Legionów i 2-go Korpusu we Włoszech

Pułkownik Korpusu Kontrolerów W. P.

Odznaczony orderami: Polonia Restituta 3 i 4 klasy, Złotym Krzyżem Zasługi z mieczami, trzykrotnie Krzyżem Walecznych, oraz orderami francuskimi, jugosłowiańskimi i brytyjskimi, Prezes Koła Legionistów w Argentynie zmarł dn. 26 czerwca 1978 w Buenos Aires i został pochowany na cmentarzu w Olivos.

W zmarłym tracimy, wielkiego Polaka, gorącego patriotę, wiernego kolegę.

Cześć Jego Pamięci

Koło Legionistów i Peowiaków
w Argentynie

Ś. † P.

R U D O L F L E R O C H - O R L O T

pułkownik W. P.

Żołnierz 1-ej Brygady Józefa PIŁSUDSKIEKO

odznaczony orderami polskimi i zagranicznymi

Ofiarny działacz społeczny w Argentynie

odszedł na wieczną wartę w dniu 26 czerwca 1978

Pochowany na cmentarzu w Olivos

Cześć Jego Pamięci

K o l e d z y

Wszystkim Znajomym tę smutną wiadomość podajemy, że

Ś. † P.

RUDOLF IGNACY LEROCH ORLOT

pożegnał się z tym światem dn. 26 czerwca 1978 w Buenos Aires i został pochowany na cmentarzu w Olivos.

W zmarłym tracimy szlachetnego człowieka, członka honorowego i wielkiego przyjaciela Ogniska Polskiego.

Niech spoczywa w spokoju.

Ognisko Polskie

b. r.

Ś. † P.

RUDOLF IGNACY LEROCH ORLOT

urodzony 24.12 1893 w Zołyni, ziemi Krakowskiej

zmarł 26 czerwca 1978 w Buenos Aires

Pułkownik Wojsk Polskich

Odznaczony Comandorią Orderu Polonia Restituta

Żołnierz I Kompanii Kadrowej Legionów

W latach 1914-1918, wyróżniony odznaką za wierną służbę, Krzyżem Niepodległości z mieczami, czterokrotnie Krzyżem Walecznym, Złotym Krzyżem Zasługi z mieczami, dwukrotnie medalem W. P., medalem za wojnę 1918-1920, francuskim i angielskim medalem za 1939/40 i innymi odznakaczeniami wojskowymi i cywilnymi, członek założyciel Towarzystwa Miłośników Hstorii w Buenos Aires.

Zarząd i Członkowie
Miłośników Historii

Ś. † P.

Płk. RUDOLF LEROCH ORLOT

żołnierz I Brygady Legionów PIŁSUDSKIEGO

Odznaczony orderami POLONIA RESTITUTA 3 i 4 klasy, 3x K
Walecznych, Złotym Krzyżem Zasługi z Mieczami, oraz innymi od
niami polskimi i alianckimi. Wielokrotny prezes Koła Legionist
ARGENTYNIE.

zmarł 26 czerwca 1978 roku w BUENOS AIRES
i został pochowany na cmetarzu OLIVOS, wspólnej mogile z małż

Nabożeństwo za duszę śp. zmarłego odbędzie się w dniu 6 s
o godz. 10.30 przy ulicy Mansilla.

na które zapraszają:

Związek Polaków w Argentyn
Stowarzyszenie Polskich Kombat
i Przyjaciele zmarłego

W czwartek 24 sierpnia odprawiona zostanie Msza św. za

Ś. † P.

RUDOLFA LEROCHA - ORLOTA

w Kaplicy Sióstr Zmatwychwstanek
calle Zapiola 1680. — o godz. 18.30
Po Mszy św. Konferencja Ojca Piotra i Herbatka
Serdecznie zapraszamy wszystkich Polaków

Siostry Zmartwychwstanki